

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบบทดสอบ สำหรับนิสิตนักศึกษา

การดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี , วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร , วิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง , วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม รวมทั้งหมคจำนวน 150 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มประชากรจำนวน 150 คน 2 ครั้ง โดยเว้นระยะห่าง 1 สัปดาห์ ต่อจากนั้นได้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทำการจัดทีมและจัดการแข่งขัน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางกีฬารักบี้ฟุตบอล 3 ท่าน ให้คะแนนผู้เล่นทุกคน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่า

1. สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบสอบทักษะย่อย 4 รายการ คือ
  - 1.1 แบบสอบทักษะการถือลูกวิ่ง

- 1.2 แบบสอบทักษะการรับลูก
- 1.3 แบบสอบทักษะการเตะลูก
- 1.4 แบบสอบทักษะการวิ่งส่งลูก

2. สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงตรง (Validity) ควบคุมการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลขึ้น แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน (Rating) ผู้ทดสอบแต่ละคนกับคะแนนของผู้รับการทดสอบแต่ละรายการ

3. สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะทางกีฬารักบี้ฟุตบอลทุกรายการ

4. แปลงคะแนนที่ได้จากแบบสอบทักษะทางกีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นคะแนน "ที่" ปกติ เพื่อแบ่งระดับความสามารถ

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะการถือลูกวิ่ง มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นและค่าสัมประสิทธิ์ของความแม่นยำ เท่ากับ .76 และ .57 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. แบบสอบทักษะการวิ่งส่งลูก มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นและค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำ เท่ากับ .97 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .56 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. แบบสอบทักษะการรับลูกรักบี้ฟุตบอล มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นและค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำ เท่ากับ .57 และ .73 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
4. แบบสอบทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น และค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำ เท่ากับ .86 และ .57 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น .84 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แห่งความเที่ยงตรง ความสภาพของแบบสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น .70 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

7. ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ
 ดีมาก , ดี , ปานกลาง , อ่อน , อ่อนมาก ได้แก่ดังนี้

7.1 แบบสอบถามถ้อยความรู้สึก

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	ระดับ
13.1และน้อยกว่า	69และมากกว่า	ดีมาก
13.8 – 13.2	59 – 68	ดี
15.1 – 13.9	39 – 58	ปานกลาง
15.9 – 15.2	29 – 38	อ่อน
16.0 และมากกว่า	ต่ำกว่า 29	อ่อนมาก

7.2 แบบสอบถามทักษะการวิ่งส่งลูก

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	ระดับ
36และมากกว่า	70และมากกว่า	ดีมาก
32 – 35	60 – 69	ดี
23 – 31	40 – 59	ปานกลาง
19 – 22	30 – 39	อ่อน
ต่ำกว่า 19	ต่ำกว่า 30	อ่อนมาก

7.3 แบบสอบถามทักษะการรับลูก

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	ระดับ
5	71 และมากกว่า	ดีมาก
4	61 – 70	ดี
3	41 – 60	ปานกลาง
2	31 – 40	อ่อน
1	ต่ำกว่า 31	อ่อนมาก

7.4 แบบสอบถามทักษะการ เตะลูก

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติก	ระดับ
18 และมากกว่า	69 และมากกว่า	ดีมาก
14 - 17	60 - 68	ดี
6 - 13	42 - 59	ปานกลาง
4 - 5	33 - 41	อ่อน
0 - 3	ต่ำกว่า 33	อ่อนมาก

7.5 ระดับความสามารถของประชากรในการ สอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คะแนนที่ปกติรวม	ระดับ
254 และมากกว่า	ดีมาก
227 - 253	ดี
174 - 226	ปานกลาง
147 - 173	อ่อน
ต่ำกว่า 147	อ่อนมาก

อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าความเชื่อมั่นควยการ สอบซ้ำของแบบสอบถามทักษะการ ี้อลูกวิ่ง เป็น .76 มี
นัยสำคัญที่ระดับ .01
แสดงว่าแบบสอบถามนี้สามารถวัดทักษะการ ี้อลูกวิ่งได้จริงกล่าวคือ การทดสอบ
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้ผลใกล้เคียงกัน
- ค่าความเชื่อมั่นควยการ สอบซ้ำของแบบสอบถามทักษะการ ี้อลูกเป็น .97 มี
นัยสำคัญที่ระดับ .01
แสดงว่าแบบสอบถามนี้สามารถวัดทักษะการ ี้อลูกได้จริงกล่าวคือ การทดสอบ
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้ผลใกล้เคียงกัน

3. ค่าความเชื่อมั่นควยการสอบซ้ำของแบบสอบทักษะการรับลูกเป็น .57 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่าแบบสอบนี้สามารถวัดทักษะการรับลูกได้จริง กล่าวคือ การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้ผลใกล้เคียงกันค่อนข้างสูง

4. ค่าความเชื่อมั่นควยการสอบซ้ำของแบบสอบทักษะการเตะลูกเป็น .86 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่าแบบสอบนี้สามารถวัดทักษะการเตะลูกรั๊กมีฟุตบอลได้จริง กล่าวคือ การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้ผลใกล้เคียงกัน

5. ค่าความเชื่อมั่นควยการสอบซ้ำของแบบสอบทักษะกีฬารั๊กมีฟุตบอล จากผลรวมคะแนน "ที่" ปกติรวม 4 รายการเป็น .84 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่าแบบสอบทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดทักษะกีฬารั๊กมีฟุตบอลได้จริง กล่าวคือ ผลรวมของคะแนนการสอบครั้งที่ 1 และผลรวมคะแนนการสอบครั้งที่ 2 ได้ผลใกล้เคียงกัน

6. ค่าความเที่ยงตรง โดยการสอบแบบสอบทักษะกีฬารั๊กมีฟุตบอล จากผลรวมคะแนน "ที่" ปกติรวม 4 รายการ และคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญให้จากการแข่งขันเป็น .70 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่าแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดทักษะกีฬารั๊กมีฟุตบอลได้จริง กล่าวคือผู้รับการสอบที่สามารถทำคะแนนจากแบบสอบของผู้วิจัยได้คะแนนสูง ก็จะสามารถทำคะแนนจากการแข่งขันได้สูงควย

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะสิ่งซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

1. การนำแบบสอบไปใช้ในการสอบ

1.1 ก่อนที่จะทำการทดสอบ ควรได้อธิบายให้ผู้รับการสอบเข้าใจถึงวิธีการและจุดมุ่งหมายของวิธีสอบอย่างละเอียดเสียก่อน เพื่อที่จะสามารถทำการสอบได้อย่างถูกต้อง

1.2 ควรทำการสอบเรียงตามลำดับ ดังนี้

การถือลูกวิ่ง

การรับลูก

การเตะลูก

การวิ่งส่งลูก

ทั้งนี้เพราะการถือลูกวิ่ง เป็นแบบทดสอบที่ใช้เวลาน้อยที่สุดและต้องการใช้ความเร็วมาช่วย ซึ่งจะได้ผลดี

2. ควรจะนำแบบสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลของผู้วิจัยไปทดสอบแก่นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชานี้ ซึ่งจะทำให้มีมาตรฐานในการสอบเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. ควรจะได้ศึกษาเพื่อนำประโยชน์ไปดัดแปลงใช้ เป็นแบบสอบทักษะรักบี้ฟุตบอล และแบบฝึกทักษะรักบี้ฟุตบอลในระดับต่างๆ

4. ควรจะมีการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) ของการสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลในระดับอื่นๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบของผู้วิจัยนี้เป็นเครื่องมือ เป็นต้น

5. ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมถึงการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลในกลุ่มตัวอย่างที่สูงยิ่งขึ้น หรือต่ำลงมา โดยเพิ่มแบบทดสอบเกี่ยวกับการจับ (Tackle) การเข้าสกัด โดยสร้างเครื่องมือที่สามารถวัดความสามารถ ความรุนแรง และความแม่นยำ ออกมาเป็นมาตรวัดได้ เป็นต้น

6. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการเรียน ซึ่งอาจารย์ที่ทำการสอนวิชานี้ในสถานศึกษาต่างๆ ในปัจจุบัน จะได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้โดยตรง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย